V Poniedziałek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (*J* 14,21-26): W owym czasie Jezus tak powiedział do swoich uczniów: «Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie». Rzekł do Niego Juda, ale nie Iskariota: «Panie, cóż się stało, że nam się masz objawić, a nie światu?» W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: «Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać. Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem przebywając wśród was. A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem».

«A Pocieszyciel, Duch ?wi?ty, którego Ojciec po?le w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedzia?em»

Rev. D. Norbert ESTARRIOL i Seseras
(Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj, Jezus okazuje swoje niezmierne pragnienie byśmy uczestniczyli w jego pełni. Wcieleni w Niego, jesteśmy u źródeł boskiego życia jakim jest Trójca Przenajświętsza. «Bóg jest z tobą. W twej duszy w stanie łaski mieszka Trójca Święta. – Dlatego ty, pomimo swej nędzy, możesz i powinieneś trwać w ciągłej rozmowie z Panem» (Święty Josemaría).

Jezus zapewnia, że będzie w nas obecny poprzez boskie zamieszkanie w duszy w stanie łaski. W ten oto sposób my, chrześcijanie, już nie jesteśmy sierotami. A że nas tak bardzo miłuje, mimo, iż nas nie potrzebuje, nie chce nas pomijać.

«Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie» (J 14,21). Ta myśl pomaga nam doświadczać obecności Boga. Wówczas nie mają miejsca inne pragnienia lub myśli, przez które czasem, co najmniej tracimy czas i nie pozwalają spełnić Boskiej woli. A oto zalecenie świętego Grzegorza Wielkiego: « A więc niech nas nie skusi ułuda zwodniczego szczęścia, bo zaiste, niemądry to wędrowiec, który pociągnięty urokiem ukwieconych łąk zapomina, dokąd miał zamiar skierować swe kroki».

Obecność Boga w sercu pomoże na odkryć i zrealizować na tym świecie plany jakie Opatrzność nam przydała. Duch Pana wywoła w naszym sercu przedsięwzięcia, by umieścić je na szczycie wszystkich

ludzkich działań i w ten sposób uobecnić Chrystusa na szczycie ziemi. Jeśli żyjemy w takiej zażyłości z Jezusem będziemy dobrymi synami Bożymi i poczujemy się Jego przyjaciółmi w każdym miejscu i o każdym czasie: na ulicy, podczas codziennej pracy, w życiu rodzinnym.

Całe światło i ogień życia boskiego spłyną na każdego z wiernych, który gotów będzie przyjąć dar zamieszkania Trójcy Świętej. Matka Boska wstawi się – jako nasza matka, którą jest – byśmy całkowicie zanurzyli się w obcowanie z Trójcą Przenajświętszą.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Aby On, kiedy przyjdzie znalazł otwarte drzwi twojego domu, otwórz mu swoją duszę, rozszerz wnętrze twojego umysłu, aby mógł w nim kontemplować bogactwo twojej prawości, skarby pokoju, łagodność łaski» (Święty Ambroży)

- «Pan Jezus ogłasza przyjście Ducha, który przede wszystkim nauczy uczniów coraz bardziej pełnego rozumienia Ewangelii, przyjęcia go do swojego życia i uczynienia go żywym w ich świadectwie» (Franciszek)

- «Duch i Kościół współdziałają, by ukazać Chrystusa i Jego dzieło zbawienia w liturgii. Przede wszystkim w Eucharystii i w sposób analogiczny w innych sakramentach liturgia jest Pamiątką misterium zbawienia. Duch Święty jest żywą pamięcią Kościoła» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1099)